

ВІДГУК

офіційного опонента

доктора економічних наук, професора

Дмитрієвої Оксани Іллівни

на дисертаційну роботу Кузнецова Євгена Миколайовича

«Стратегічне управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту», що подана на здобуття ступеня доктора

філософії за спеціальністю 051 «Економіка»

(галузь знань 05 – Соціальні та поведінкові науки)

Актуальність теми дисертаційного дослідження

Нинішній період трансформацій світової економіки характеризується прискоренням процесів продукування і масштабування інновацій, їх використання усіма суб'єктами економічної діяльності як ключового інструменту адаптації та підтримки конкурентоспроможності в динамічних умовах. Саме від здатності підприємства створювати необхідні ринку інновації, його можливостей реалізовувати інноваційні механізми співпраці та використовувати сучасні інструменти відбору новацій залежить результативність діяльності, спроможність своєчасно реагувати на вимоги споживачів.

З урахуванням світових тенденцій і колосального потенціалу стратегії масштабування новацій взято курс на інноваційну перебудову бізнес-моделей управління діяльністю і підприємствами залізничного транспорту. Зокрема даний вектор трансформації процесів перевезень визначено пріоритетним і стратегічними планами розвитку європейських залізниць. Задля трансформації на інноваційних засадах рядом залізниць ЄС прийнято на озброєння прогресивні технології організації залізничних перевезень, впроваджуються інноваційні методи роботи з персоналом та пакети транспортно-логістичних послуг.

Для українських підприємств залізничного транспорту, технологічні здатності яких вже давно знаходяться на критичній межі, продукування і масштабування інновацій означає не тільки можливість забезпечити інноваційну модернізацію транспортних потужностей, а і змогу відбудувати зруйнований агресором інфраструктурний потенціал, відтворити втрачені конкурентні переваги.

Зазначене підтверджує актуальність дисертаційного дослідження Кузнецова Євгена Миколайовича, який присвятив його поглибленню теоретичних засад, удосконаленню методичних підходів і практичних положень щодо стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту.

Дисертація виконувалася з урахуванням і відповідно до основних положень Стратегії АТ «Укрзалізниця» на 2019 – 2023 роки (затверджена

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 12 червня 2019 р. № 591-р), Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року (затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 травня 2018 р. № 430-р), Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року (затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 р. № 526-р).

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, їх достовірність

Наукові положення, висновки і рекомендації, які містяться в дисертаційній роботі Кузнецова Є. М., є достатньо обґрунтованими. Поставлена в роботі мета – удосконалення теоретичних положень, методичних підходів і практичних рекомендацій щодо стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту в умовах формування середовища інноваційного партнерства для продукування та масштабування інновацій – досягнута здобувачем, а необхідні для досягнення мети завдання вирішені. Об'єкт і предмет дослідження узгоджуються з метою дисертації. Кількість наукових завдань є достатньою для розкриття обраної теми та досягнення поставленої мети дисертації.

Зміст дисертації Кузнецова Є. М. свідчить про глибокі знання здобувача в галузі проблематики дослідження, вміння ставити завдання і знаходити шляхи їх ефективного розв'язання. Одержані здобувачем наукові результати відзначаються логічною послідовністю та належним рівнем аргументованості. Зроблені здобувачем висновки є логічно обґрунтованими та повною мірою відображають основні результати дисертаційного дослідження.

Наукове дослідження складається зі вступу, трьох розділів, що об'єднують дев'ять підрозділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальний обсяг дисертації становить 302 сторінки, з яких основний текст займає 221 сторінку. Матеріали дисертації проілюстровано 63 рисунками, 7 таблицями та містять 7 додатків. Список використаних джерел налічує 344 найменування.

Достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій підтверджується використанням обширної інформаційної бази за темою дисертації. Зокрема, було застосовано чинні законодавчі та інші нормативні акти щодо стратегічного управління діяльністю підприємств залізничного транспорту України, наукові праці провідних українських та зарубіжних вчених з питань управління інноваційною активністю підприємств залізничної галузі, дані фінансової і статистичної звітності АТ «Укрзалізниця», ресурси Інтернету (загалом 344 найменування).

Високий ступінь обґрунтованості результатів дисертаційної роботи

також обумовлений правомірним застосуванням здобувачем загальнонаукових та спеціальних методів проведення наукових досліджень, серед яких порівняльний аналіз і графічний метод, систематизація і класифікація, системний підхід, абстрактно-логічний, структурно-функціональний методи та метод моделювання, морфологічний аналіз, аналогії та екстраполяції, експертний і розрахунково-аналітичний методи.

Про значний рівень обґрунтованості положень дисертації дозволяють стверджувати і нижче зазначені її теоретичні та прикладні розробки, пропозиції і висновки.

У першому розділі роботи «Проблеми та перспективи управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту» автором досліджено глобальні інноваційні тренди розвитку залізничного транспорту (стор. 27-54), що дозволило виявити напрями реалізації інноваційних трансформацій у залізничній галузі, ключовими з яких виділено цифровізацію ланцюга постачань, інтеграційні процеси в залізничній галузі та процеси її декарбонізації, розвиток нових транспортних маршрутів та видів транспортування (стор. 55-58). Ґрунтуючись на аналізі тенденцій функціонування та діагностиці рівня інноваційної активності підприємств залізничного транспорту (стор. 58-75), ідентифіковано причини дефіциту інновацій на підприємствах залізничного транспорту України (стор. 76-79). Зроблено висновок, що низька результативність інноваційної діяльності викликана порушенням структурної цілісності системи управління інноваційними процесами і звуженням інноваційного потенціалу підприємств залізничного транспорту, фінансово-інвестиційною незабезпеченістю інноваційних перетворень, наростанням кадрового голоду і звуженням інтелектуального потенціалу для генерування інноваційних ідей. Це дозволило обґрунтувати доцільність перегляду стратегічного інструментарію управління інноваційною активністю підприємств залізничної галузі.

Вивчення підходів до визначення змісту поняття «інноваційна активність підприємства» (стор. 79-91) дозволило дисертанту сформулювати власне розуміння змісту інноваційної активності підприємств залізничного транспорту. На думку дисертанта, даний термін варто розглядати як процес формування підприємствами галузі динамічних здатностей, що ґрунтуються на використанні внутрішніх та зовнішніх ресурсних можливостей і дотриманні умов реалізації інноваційного процесу щодо генерування, прототипування та візуалізації інноваційних ідей і їх трансформації в масштабовані інноваційні рішення (стор. 91-92). Зважаючи на необхідність розширення можливостей та підвищення здатностей підприємств залізничної галузі послідовно і ефективно впроваджувати інновації на всіх рівнях, аргументовано доцільність залучення потенціалу масштабування інновацій. Досліджено процес реалізації потенціалу масштабування інновацій і сформовано підхід до управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту на засадах масштабованості інновацій (стор. 93-

102). Запропонований дисертантом підхід розкриває етапи та інструменти підтримки реалізації потенціалу масштабування інновацій і спрямований на стимулювання інноваційних трансформацій на підприємствах залізничної галузі.

Зважаючи на те, що рівень інноваційної активності підприємств залізничної галузі залежить від рівня їх інноваційного потенціалу та ефективності стратегічних рішень щодо їхнього розвитку, другий розділ роботи автором присвячено формуванню системи стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту. З метою встановлення здатності підприємств залізничної галузі забезпечувати масштабування інновацій досліджено зміст та підходи до оцінювання рівня інноваційного потенціалу підприємства (стор. 105-115). На цій основі сформовано методичний підхід (стор. 115-116) та проведено оцінювання інноваційного потенціалу підприємств залізничного транспорту за такими складовими, як науково-дослідна, техніко-технологічна, інформаційна, кадрова, екологічна, інвестиційна складові та складова міжнародного співробітництва. Результати оцінювання дозволили дисертанту вказати на розбалансованість і нерівномірність розвитку складових інноваційного потенціалу підприємств залізничного транспорту, що обмежує їх можливості реалізувати інноваційний шлях зростання (стор. 117-122, стор. 282-294). Зважаючи на низьку дієвість наявної на підприємствах галузі інноваційної політики розроблено систему формування інноваційної стратегії для підприємств залізничного транспорту, що включає матрицю вибору альтернативних сценаріїв масштабування (стор. 141). В основі даної матриці знаходиться вибір стратегічних альтернатив за такими критеріями, як «рівень інноваційного потенціалу», яким володіє підприємство залізничного транспорту, і «довготривала привабливість транспортно-логістичного ринку». Визначено дев'ять типів інноваційних стратегій і зважаючи на низький рівень інноваційного потенціалу підприємств залізничного транспорту обґрунтовано доцільність реалізації таких альтернатив: стратегії локального масштабування на власному потенціалі, зваженого часткового чи полірівневого масштабування з використанням залученого потенціалу (стор. 142-145).

Автором справедливо аргументовано, що результативність інноваційної діяльності залежить від сприятливої інноваційної поведінки, залучення стейкхолдерів і мобілізації ресурсів. Досліджено зміст системно-динамічного, процесного, функціонального і ціннісного підходів та у контексті системно-динамічного напряму розкрито елементи механізму стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту (стор. 148-150). Дисертантом зроблено висновок щодо доцільності трансформації об'єкта управління з виключно інноваційної діяльності підприємства до інноваційних екосистем і на цій основі визначено принципи формування і забезпечення результативності механізму стратегічного управління

інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту, окреслено його функції і складові організаційно-ресурсного забезпечення (стор. 149-156). Визначено орієнтовну систему інноваційних цілей підприємств залізничного транспорту (стор. 157) та констатовано доцільність першочергової реалізації організаційних змін, як фундаменту прогресивних зрушень у сфері інноваційної діяльності.

Зважаючи на суспільну значущість інноваційних проєктів розвитку підприємств залізничного транспорту аргументовано необхідність реалізації ціннісного підходу. Сформовано механізм стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту, що спрямований на формування спільної корисності інновацій підприємств залізничної галузі та інших учасників інноваційної екосистеми в процесі управління їх співпрацею, що забезпечується побудовою адаптивної конфігурації інноваційної екосистеми на таких етапах її життєвого циклу, як ініціатор, акселератор, концепт, пілот, проєкт, масштаб (стор. 164-167).

Третій розділ дисертації автором присвячено формуванню організаційно-економічного інструментарію удосконалення стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту. На основі вивчення особливостей організації інноваційної діяльності на підприємствах залізничного транспорту (стор. 170-172) автором зроблено висновок, що низька результативність заходів обумовила порушення структурної цілісності системи управління інноваційною діяльністю в галузі та застосування неефективних інструментів пошуку і відбору інновацій. Враховуючи те, що наразі процес продукування інновацій ґрунтується на системному дослідженні та аналізі величезного масиву інноваційних знань й доробок, автором вивчено зміст поняття технологічного скаутингу як ключового інструменту продукування інновацій в умовах цифровізації, розкрито переваги, недоліки і ключові етапи його реалізації (стор. 177-183).

З метою активізації інноваційних процесів на підприємствах залізничного транспорту та формування ефективної системи управління їх інноваційною діяльністю розроблено організаційний підхід, що ґрунтується на впровадженні інноваційного скаутингу як ключового інструменту підтримки процесів масштабування новацій на підприємствах галузі. Трансформувати структуру управління інноваційною діяльністю підприємств залізничного транспорту запропоновано за рахунок створення центру інноваційного скаутингу, що обійматиметься пошуком, відбором, аналізом, прогнозуванням, оцінюванням і впровадженням зовнішніх новацій на підприємствах галузі. Визначено структуру та розкрито функції і напрями діяльності центру інноваційного скаутингу, реалізація яких дозволить розширити інноваційний потенціал підприємств залізничного транспорту та підвищити рівень їх інноваційної активності (стор. 184-188).

Автор влучно відзначає, що для створення та масштабування інновацій

необхідними є залучення зовнішніх новаторів і організація ефективних форм інноваційного партнерства з ними. Проаналізовано моделі організації співробітництва компаній у сфері створення інновацій і розкрито їх переваги для організації інноваційного співробітництва (стор. 192-204). Визначено, що для підтримки соціалізації, створення і перевірки інновації з точки зору їх цінності для потенційного споживача має бути сформовано сприятливий інноваційний ландшафт на підприємствах галузі. На основі вивчення змісту поняття «інноваційний ландшафт» ідентифіковано його ключові ознаки (стор. 205-208) та сформовано модель архітектури інноваційного ландшафту підприємств залізничного транспорту, в межах якої виділено суб'єктну, ресурсну та інструментальну складову підтримки процесу організації сприятливого середовища для продукування новацій (стор. 209-213).

Аргументовано, що базисом для формування інноваційних ідей та ефективної реалізації інноваційних проєктів є належний рівень інтелектуального капіталу. Вивчено підходи до трактування змісту інтелектуального капіталу і запропоновано авторське визначення поняття «інтелектуальний капітал підприємств залізничного транспорту» (стор. 215-226). Зважаючи на поширення процесів цифровізації у всіх сферах економічної діяльності, розкрито зміст цифрової компоненти в системі інтелектуального капіталу підприємств залізничної галузі, яка включає цифровий капітал розвитку перевізного процесу, клієнтського досвіду, допоміжної діяльності, партнерських відносин і адміністративно-управлінської діяльності на підприємствах. Сформовано модель управління інтелектуальним капіталом підприємств залізничного транспорту, яка розкриває його цифрову компоненту, принципи, організаційну структуру і етапність реалізації, цілі та завдання розвитку інтелектуального капіталу за структурними елементами, що дозволяє сформувати інформаційно-знанцеву інфраструктуру для генерації інновацій та ефективної реалізації інноваційних проєктів (стор. 227-230).

За сукупністю та рівнем викладення наукових положень дисертаційну роботу Кузнецова Євгена Миколайовича можна оцінити як закінчене дослідження з вагомими науковими результатами, які є достатньо обґрунтованими та достовірними.

Наукова новизна, отримана в дисертаційній роботі

Представлена дисертаційна робота Кузнецова Євгена Миколайовича відзначається творчим характером та містить результати, що характеризуються науковою новизною.

Рівень наукової новизни положень, висновків і рекомендацій, отриманих у дисертаційній роботі, зведено до двох груп результатів, які автор зазначив у вступі дисертації, як удосконалені та ті, що отримали

подальший розвиток:

I. *Серед результатів, що удосконалюють теоретико-методологічні засади стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту, варто виділити наступні:*

- підхід до управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту, в основу якого покладено потенціал масштабування інновацій, що дозволить стимулювати інноваційні трансформації на підприємствах галузі (стор. 96-101). Даний підхід розкриває етапи та інструменти підтримки реалізації потенціалу масштабування інновацій на підприємствах залізничного транспорту;

- задля підвищення якості стратегічних управлінських рішень у сфері інноваційної діяльності розроблено систему формування інноваційної стратегії для підприємств залізничного транспорту (стор. 141-145). Остання включає матрицю вибору альтернативних сценаріїв масштабування, типи яких визначено залежно від рівня інноваційного потенціалу та довготривалої привабливості транспортно-логістичного ринку;

- з метою підтримки процесів масштабування новацій на підприємствах галузі та розширення їх інноваційного потенціалу запропоновано організаційний підхід до трансформації структури управління інноваційною діяльністю підприємств залізничного транспорту, що передбачає створення центру інноваційного скаутингу. Подано структуру, розкрито функції і напрями діяльності центру інноваційного скаутингу, реалізація яких дозволить підвищити рівень інноваційної активності підприємств залізничної галузі (стор. 184-188);

- удосконалено модель управління інтелектуальним капіталом підприємств залізничного транспорту (стор. 223-230), в межах якої виділено цифрову компоненту управління інтелектуальним капіталом підприємств галузі, подано структуру та етапність реалізації, а також цілі та завдання розвитку інтелектуального капіталу за структурними елементами, що дозволить сформувати інформаційно-знаннєву інфраструктуру для генерації інновацій та ефективної реалізації інноваційних проєктів;

II. *Набули подальшого розвитку:*

- побудувати середовище ефективної взаємодії для мобілізації ресурсів та активації інноваційної діяльності запропоновано шляхом впровадження механізму стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту. Останній ґрунтується на ціннісному підході та передбачає формування адаптивної конфігурації інноваційної екосистеми за такими етапами організації інноваційної співпраці як ініціатор, акселератор, концепт, пілот, проєкт, масштаб (стор. 164-167);

- підвищити силу інноваційного партнерства та забезпечити масштабування інновацій для прискорення процесів інноваційного розвитку підприємств залізничного транспорту запропоновано за рахунок реалізації

моделі архітектури інноваційного ландшафту підприємств галузі. Дана модель визначає суб'єктну, ресурсну та інструментальну складову підтримки процесу організації сприятливого середовища для продукування новацій, а її впровадження дозволить забезпечити ефективні інноваційні комунікації в процесі масштабування новацій на підприємствах галузі (стор. 209-213).

Практичне значення отриманих результатів дослідження

Практичне значення отриманих результатів дослідження полягає в тому, що розроблені в дисертації теоретичні висновки, методичні положення і практичні рекомендації можуть бути використані в процесі обґрунтування інноваційної стратегії розвитку підприємств залізничного транспорту. Сукупність отриманих наукових положень доведено до рівня методичних рекомендацій і прикладного інструментарію, практичне застосування яких дозволить сформувати ефективний інструментарій організаційно-ресурсного забезпечення реалізації інноваційної стратегії розвитку підприємств залізничного транспорту.

Основні положення і рекомендації використані підприємствами залізничного транспорту. Зокрема організаційний підхід щодо трансформації структури управління інноваційною діяльністю на підприємствах залізничного транспорту впроваджено в діяльність ТОВ «Жмеринський вагоноремонтний завод «Експрес» (акт про впровадження від 07 лютого 2024 р.), пропозиції щодо управління інтелектуальним капіталом підприємств залізничного транспорту використано в діяльності ДП «Український науково-дослідний інститут вагонобудування» (акт про впровадження від 11 січня 2024 р.).

Теоретичні та практичні розробки, запропоновані в дисертації, використовуються в навчальному процесі Українського державного університету залізничного транспорту при викладанні дисциплін «Стратегічне управління», «Економіка і організація інноваційної діяльності», «Інноваційний розвиток підприємств», «Управління проектами», «Інтелектуальний бізнес», «Економіка роботизованих технологій» і при виконанні кваліфікаційних робіт, що підтверджується актом впровадження від 11 грудня 2023 р.

Оцінка повноти викладення дослідження в опублікованих роботах

Теоретичні положення та методичні рекомендації, викладені в дисертації, знайшли достатнє висвітлення в опублікованих за темою дослідження наукових працях. У відкритому друці за результатами дисертації опубліковано 14 наукових працях, серед яких: 6 статей у наукових фахових виданнях, що входять до міжнародних наукометричних

баз даних, 1 стаття в інших виданнях; 7 тез доповідей на науково-практичних конференціях. Загальний обсяг наукових праць складає 4,65 друк. арк., з них особисто автору належать 4,1 друк. арк.

Кількість праць у повній мірі відповідає вимогам до публікації основних положень дисертації на здобуття ступеня доктора філософії. Особистий внесок дисертанта у тих роботах, які опубліковано у співавторстві, відзначений у списку праць, наведеному в дисертації.

Основні наукові положення, висновки та результати дисертаційної роботи були оприлюднені автором на всеукраїнських і міжнародних науково-практичних конференціях: Теоретичні та практичні питання узгодження інтересів розвитку територіальної системи (Харків, 2020); Фінансово-економічні механізми розвитку підприємництва: теоретичний та практичний аспекти (Дніпро, 2020); Виклики та перспективи соціально-економічного розвитку залізничного транспорту – «УКРПРОФЗТ 2021» (Київ, 2021); Міжнародна транспортна інфраструктура, індустріальні центри та корпоративна логістика (Харків, 2022); Економіка та підприємництво в умовах сучасних викликів (Житомир, 2023); Міжнародна транспортна інфраструктура, індустріальні центри та корпоративна логістика (Харків, 2023); Інноваційна модернізація економіки України в умовах євроінтеграційних процесів (Кременчук, 2023).

Відсутність (наявність) порушень академічної доброчесності

При вивченні дисертаційного дослідження Кузнецова Євгена Миколайовича не було виявлено запозичень наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, без зазначення авторства, що дозволило дійти висновку щодо відсутності порушень академічної доброчесності, зокрема академічного плагіату, фабрикації та фальсифікації результатів дослідження. Автор дотримується правил цитування та здійснення посилань, належно оформлюючи цитати. Використання цитат у дисертації є помірним та доречним. Фактично у публікаціях автор розкриває більш детально ряд аспектів, що репрезентують основні результати дисертації, а у тексті дисертаційного дослідження посилається у тому числі і на свої власні роботи, які було зараховано за темою дисертації.

Таким чином, дисертаційну роботу Кузнецова Євгена Миколайовича можна визначити як самостійну оригінальну працю, яка не містить порушень академічної доброчесності.

Дискусійні положення та зауваження до роботи

Позитивно оцінюючи проведену наукову роботу, необхідно зазначити, що дисертаційне дослідження Кузнецова Євгена Миколайовича характеризується певними недостатньо обґрунтованими та спірними

положеннями, що здебільшого носять дискусійний характер і можуть бути враховані автором у подальших дослідженнях за напрямком даної тематики. Зокрема:

1. На стор. 77 рис. 1.25 автором розкриваються причини дефіциту інновацій на підприємствах залізничного транспорту України. Разом з цим, варто було б вказати і на ті ризики та загрози для підприємств залізничного транспорту, що спричиняє неефективне управління інноваційною діяльністю на підприємствах галузі.

2. П. 2.1 дисертації автор присвятив оцінюванню рівня інноваційного потенціалу підприємств залізничного транспорту, результати якого лягли в основу стратегії управління їх інноваційною активністю. Для обґрунтованості складових системи оцінювання інноваційного потенціалу підприємств залізничного транспорту варто було навести і власне розуміння змісту інноваційного потенціалу.

3. Викликає науковий інтерес і запропонована дисертантом модель прийняття рішення щодо загальнокорпоративної інноваційної стратегії підприємствами залізничного транспорту на засадах масштабування (стор. 141 дисертації). Разом з цим, доцільно було б в межах цього пункту приділити увагу і аналізу діючої на підприємствах залізничного транспорту інноваційної політики.

4. Істотний вплив на рівень інноваційної активності та результативність інноваційної діяльності здійснюють інституційні процеси та інфраструктура. Робота б мала ще більшу цінність, якби її положення було доповнено аналізом інституційних умов та інституційними інструментами формування сприятливого середовища для масштабування інновацій на підприємствах залізничного транспорту.

5. На стор. 179-188 автор розкриває переваги, недоліки і ключові етапи реалізації технологічного скаутингу, вносить пропозиції щодо створення центру інноваційного скаутингу на підприємствах залізничного транспорту. Слід було пояснити відмінність технологічного та інноваційного скаутингу.

6. Представлена на рис. 3.4 стор. 187 узагальнена модель реалізації інноваційного скаутингу в межах Центру передбачає проведення інтелектуального аналізу великих даних, а саме бібліометричного, патентного, експертного і статистичного аналізу, інноваційної розвідки. В основному тексті роботи варто було пояснити зміст і механізми реалізації цих видів інтелектуального аналізу.

Загалом висловлені зауваження не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження та не зменшують його наукову і практичну цінність. Здобувач Кузнецов Євген Миколайович володіє достатніми теоретичними знаннями, вдало аналізує проблемні питання та критично їх оцінює. Він проявив безсумнівну здібність до самостійного ведення науково-дослідницьких робіт на належному науково-теоретичному

і методологічному рівні.

Загальний висновок

У цілому в роботі слід визначити виконаними вимоги, що ставляться до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії, визначені Наказом Міністерства освіти і науки України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації». Актуальність теми обґрунтовано, мету, завдання та предмет дослідження чітко визначено. Висновки і рекомендації, які сформульовані автором, відзначаються науковою новизною і мають практичну значущість.

Наукова новизна та практична цінність отриманих висновків і рекомендацій дають підстави для висновку, що дисертація «Стратегічне управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту» відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, а тому її автор, Кузнецов Євген Миколайович, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 «Економіка» (галузь знань 05 – Соціальні та поведінкові науки).

Офіційний опонент

доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри
економіки і підприємництва
Харківського національного
автомобільно-дорожнього
університету

Оксана ДМИТРИЄВА